

bill, și aceasta fiind că se tem de colonelii și de generalii rutinari?

Să fie în fine, cum zice alții, fiind-că comandantii de brigadă și de divizion, împreună cu generalul „en chef” cu d-nii din statul-major și cu d. ministru de război, nu vor să înțeleagă răul cel mare ce fac d'a sta nepăsători în fața acestei mult vătămătoare lipse de ofițeri?

Na'știm, și nu voim a ști astăzi cauzele acestui rău. El există. Il denunțăm dar capilor armatei, națiunii, și sperăm că cei în drept se vor întoarce pe deplin, cu ochii și cu inima, către popor, și că companiile vor avea îndată ofițerii ce legea și trebuința cer imperios să aibă, mai cu seamă în timp de război.

„Pressa” combate transacțiunea încheiată între Stat și d. M. Cogălniceanu, cere explicații în chestiunea Anghelescu-Cernat, în sfârșit provoacă guvernul a desmînți știrile, că armata română ar fi fost încorporată în cea rusească.

„România Liberă.” se ocupă cu situația de pe câmpul de război, cu rezistența eroică a Plevnei, cu prospectele de pace și, în sfârșit de asemenea stăruiește pentru desmînțirea formală a știrii despre încorporarea armatei române în cea rusească.

DOMNIA VIRTUȚII

„Domnia virtuții a sosit” a zis d. deputat N. Blaremburg la sosirea ministrului actual la putere și de atunci avem pe toată ziua exemple înfiorătoare cum „virtutea” domnește în guvern: mai deunăzi un d. ministru „rechișionează” vr'o câte-va sute de pogoane din o moșie a statului, spre a și rătonji ast-fel proprietatea sa particulară—dovadă că „domnia virtuții” a sosit.—Un prefect, trup și suflet al roșilor (dar cinstit) este dat afară fiind-că n'a fost a înlesni în județul său niște gheșturi rușinoase la care se inter-sa un alt domn ministru, dovadă că „domnia virtuții” a sosit.—La administrația domeniilor lucrurile se petrec în așa mod, în cât chiar partizanii cei mai călduroși ai roșilor „roșesc”: dovadă că „domnia virtuții” a sosit.—Un ministru al cărui credit era sub zero, când nu era la putere, și centra căruia o creditoare, d. A. Str....., a reclamat chiar la Domnitor pentru o datorie de vr'o zece lire, acel ministru după câte-va luni de minister cumpără case și plătește datoriile de zecimi de mil de napoleon. (qui paye ses dettes, s'enrichit.) faptul este de notorietate publică — dovadă pipăită că „domnia virtuții” a sosit.—Am putea înmulți

(A se vedea „Monitorul Oficial” No 247 din 3 Noembrie 1871.)

exemplele cu mii, dacă ne-am coborî la Prefecți, sub-prefecți și alți agenți administrativi, dar am oțărât a n' ține numai în „sferile înalte ale guvernului.”

„Agence Russe” a vestit acum câteva zile, că Poarta s'ar fi adresat deja—de sigur numai cu înconjur și nu în mod formal — către ambasadorul Germaniei, prințul de Reuss, spre a solicita mijlocirea de pace a puterii, pe care el o reprezintă. Ambasadorul german ar fi răspuns să se adreseze Poarta de a dreptul la cartierul general rusec.

„Agence Russe” este până acum un izvor acreditat de noutăți politice, mai ales în ceea ce privește afacerile Rusiei se înțelege. Dacă s'ar confirma această veste, atunci s'ar constata două lucruri: întâi că Turcia simte nevoie de a încheia pace, deci caută mediativă, al doilea, că de o cam dată Germania a refuzat de a face pe mijlocitoarea împăcării.

Ar mai rămânea acum un punct nedescursat. Dat-a prințul Reuss Porții sfatul să s'adreseze direct la cartierul rusec, pentru că nu era autorizat în genere să ia asupra și o asemenea mijlocire, sau datu-l'a cu intenția, de a deschide drumul pentru încheierea unei păci separate între Turcia și Rusia?

Se înțelege că întrebarea nu se poate deslega cu una cu două. Pe

de o parte e natural lucru, că o asemenea pace separată, care ar face abstracție de la interesele puterilor neutre, ar fi nu tocmai bine privită, ba s'ar putea chiar, ca ea să dea loc la o conflagrațiune. Intinsă asupra multor țări.—Resboiul faceți'l voi doi, dar pacea o facem cu toți împreună. Am localizat lupta, ca să generalisăm pacea. Ast-fel gândeste Anglia, căci asta înțelege contele Beaconsfield sub fraza, că la încheierea păcii, Europa va ști să și păstreze neătărârea ei.

Pe de altă parte însă e asemenea evident, că dacă o pace separată ar fi cu putință, amândouă părțile ar veni mai repede la învoială, căci n'ar trage în cercul tratărilor lor interese streine și Turcia ar da cei-ari veni la îndemână să dea, fără să ție seamă, dacă interese englezești sau austriecești sunt sau nu jignite prin daraverile ei.

Nu fără haz e următoarea scrisoare pe care a primit-o „Correspondența politică” din Constantinopole:

„De când strma telegrafului a început de a mai aduce știri despre izbânzi turcești de pe amândouă câmpurile de război, de atunci începe a se schimba și dispoziția publicului. Caracteristică este însă procederea directorului biroului de presă. Redactorii celor mai multe gazete de aici, cu puține excepții, au fost chemați la Magid-Bei (căci așa l'chiamă) pentru a primi de la densus următoarea instrucție:

X X X.

STIRI DE PACE

„Agence Russe” a vestit acum câteva zile, că Poarta s'ar fi adresat deja—de sigur numai cu înconjur și nu în mod formal — către ambasadorul Germaniei, prințul de Reuss, spre a solicita mijlocirea de pace a puterii, pe care el o reprezintă. Ambasadorul german ar fi răspuns să se adreseze Poarta de a dreptul la cartierul general rusec.

„Agence Russe” este până acum un izvor acreditat de noutăți politice, mai ales în ceea ce privește afacerile Rusiei se înțelege. Dacă s'ar confirma această veste, atunci s'ar constata două lucruri: întâi că Turcia simte nevoie de a încheia pace, deci caută mediativă, al doilea, că de o cam dată Germania a refuzat de a face pe mijlocitoarea împăcării.

Ar mai rămânea acum un punct nedescursat. Dat-a prințul Reuss Porții sfatul să s'adreseze direct la cartierul rusec, pentru că nu era autorizat în genere să ia asupra și o asemenea mijlocire, sau datu-l'a cu intenția, de a deschide drumul pentru încheierea unei păci separate între Turcia și Rusia?

Se înțelege că întrebarea nu se poate deslega cu una cu două. Pe

de o parte e natural lucru, că o asemenea pace separată, care ar face abstracție de la interesele puterilor neutre, ar fi nu tocmai bine privită, ba s'ar putea chiar, ca ea să dea loc la o conflagrațiune. Intinsă asupra multor țări.—Resboiul faceți'l voi doi, dar pacea o facem cu toți împreună. Am localizat lupta, ca să generalisăm pacea. Ast-fel gândeste Anglia, căci asta înțelege contele Beaconsfield sub fraza, că la încheierea păcii, Europa va ști să și păstreze neătărârea ei.

Pe de altă parte însă e asemenea evident, că dacă o pace separată ar fi cu putință, amândouă părțile ar veni mai repede la învoială, căci n'ar trage în cercul tratărilor lor interese streine și Turcia ar da cei-ari veni la îndemână să dea, fără să ție seamă, dacă interese englezești sau austriecești sunt sau nu jignite prin daraverile ei.

Nu fără haz e următoarea scrisoare pe care a primit-o „Correspondența politică” din Constantinopole:

„De când strma telegrafului a început de a mai aduce știri despre izbânzi turcești de pe amândouă câmpurile de război, de atunci începe a se schimba și dispoziția publicului. Caracteristică este însă procederea directorului biroului de presă. Redactorii celor mai multe gazete de aici, cu puține excepții, au fost chemați la Magid-Bei (căci așa l'chiamă) pentru a primi de la densus următoarea instrucție:

„Domnilor”—zise el—destul ați suflat în trambiță resboiului; acesta nu era numai dreptul, ci și datorica d'voastră. Atitudinea d'voastră resboinică a adăos zelul și patriotismul populațiilor.

„Dar, fie-care lucru la vremea lui. De aceea vă spun că sosit momentul, în care nu se mai cade s'o țineți una și bună tot pe aceeași coardă. Deci vă sfătuiesc să începeți a depăna lucrul alt-fel și știți d'voastră... cu oare-care meșteșug, ca să nu se bage de seamă, nu de o dată ca din senin. Va fi chiar bine, ca s'o luați încet pe coarda pacinică și veți face mare serviciu intereselor guvernului și țării, dacă veți lăsa să resune buciumul păcii. Puteți merge acum și arătați-vă talentele.”

Clasic!
Și într'adevăr de atunci gazetele turcești „Bassiret” și „Vakit” a conținut a mai propovădui resboiul la cuțite.

Un semn mai mult, că Poarta s'o fi simțind plecată spre pace, este și convocarea parlamentului turcesc. Și dac'ar mai trebui încă unul, este

cuvântul contelui Beaconsfield, din care respiră încrederea, că pacea se va face în curând, și poate că primul ministru al unui popor atât de mare și puternic nu și va fi permis să facă espectoratiunile sale numai de dragul bursei. Ne place a o crede aceasta, de și de la scriitorul de romane, de o origine foarte puțin comună cu popoarele cele-lalte ale Europei, vorbele nu trebuiesc puse tocmai în cumpăna de aur.

Dar pe de altă parte mai e de socotit, dacă Rusia ar fi tot așa de dispusă să facă pace ca și Turcia. Un refuz neted nu l'ar da cartierul general al Imperatorului. Greutățile pentru cele d'antăiu începuturi a tratărilor de pace sunt însă foarte în-călcite. O listă întreagă de cereri amănunțite sunt din partea Rusiei, dintre cari multe cereri de principiu, ce au de obiect tocmai îngrădirea elementului turcesc. Pe de alta s'ar vedea poate din partea Turciei plecarea de a ceda teritoriu, nu însă de a face și concesii, care ar pune în Europa pe elementul turcesc în linia a doua, în aceea, care i se cuvine prin numărul mic al Turcilor din peninsula balcanică și prin lipsa lor de cultură. Afară de aceasta ar mai veni apoi la rând neătărârea Romaniei și a Sârbiei, autonomia provinciilor slave și cesiunile de teritoriu în Armenia. Multe pentru a fi deslegate dintr'o dată.

Și cu toate acestea greutățile vor trebui învinse. Primejdia amenință d'aproape pe însuși umbra proorocului de pe pământ. „pe rîul cel de miere și marea fără vad” pe Sultan. Murad V e sănătos și bine, și are o partidă în lumea efenzilor efemerii, cari neavînd ocupații de natură economică, răvnesc, liberali cum sunt, la puterea Statului, ca singurul izvor de trai lesnicios fără de o muncă, la care nu sunt desprînși. Valurile trebuiesc liniștite, activitatea și atenția publică trebuie s'apuce pe albia obicinuită a ocupațiilor pacifice, căci alt fel oamenii fără treabă se pot folosi de acele puteri ale societății, care au devenit libere prin resboi, și le pot întrebuița la resturnări și împerecheri din lăuntru.

FINANȚELE ROMÂNEȘTI

„Fremden-Blatt” o foare, căreia nu i se poate da vina că dușmănește pe Români, a primit din București următoarea comunicație:

Stările de lucruri la ministerul de finanțe de aici sunt deosebit de deosebite. Citind reclamele din toate părțile despre strălu-

„Românul” de la 5 Noembrie înainte de toate descoperă o comunitate de vederi între conservatorii români și cercurile oficiale turcești.

Dovadă despre aceasta e, că ziarul oficios „La Turquie” a reproduș un articol, în care „Pressa” propune a se retrage armata română în țară și în aceeași vreme combate pe „Românul”.

Va să zică, ar fi în interesul turcilor, ca Români să nu fie la Plevna. Negreșit că ar fi fit; dar din aceasta de loc n'ar urma, că ar fi mai puțin în interesul nostru.

În urmă „Românul” face o scurtă comparațiune între cabinetul Catargi și cabinetul Broglie.

În sfârșit „Românul” urmează a arăta foloasele intrării în acțiune a românilor și în deosebi relele părerii, pe care le aveau și bunele părerii pe care le au streinii despre români. Meritul este al armatei române. Pentru nece, înainte de a sfârși, „Românul” publică următoarele:

Aflăm că mai toate companiile suferă de lipsa de ofițeri.

Ni se spune că unele au numai un căpitan și un sub-locotenent, și altele numai un căpitan și nimic mai mult.

Și dacă nimeni nu ne-ar denunța acest trist adevăr, este lesne să-l descoperim cu toții. Ofițarii lipsesău chiar de la începutul campaniei, mai cu seamă la dorobanți. Luptele au făcut să pierdem mai mulți ofițeri, prin urmare este învederat că companiile sunt în mare lipsă.

Pentru ce nu s'a împlinit îndată această lipsă?

Care oșteni nu știe că ofițarii sunt sufletul unei companii, mai cu seamă în timp de război?

Pentru ce dar, încă odată, nu s'au împlinit lipsa ofițarilor, înălțând pe cei mai capabili dintre sergenți?

Să fie oare fiind că sergenții nu sunt feciorii de boeri?

Să fie fiind că sergenții, devind ofițeri, vor fi mai cu iubire ascultați de soldați, și i vor conduce mai sigur la biruință?

Să fie că această înălțare ar bucura și îmbărbăta pe popor?

Să fie, cum zice unii, că ar fi la noi coloneli și generali rutinari, cari ar cere, ca și în timp de război, să se dea gradurile prin esamine, ear nu prin capacitate și curaj, dovedite în mijlocul luptei?

Să fie fiind că căpitanii și comandantii nu recomandă pe sergenții lor cel capa-

MIHAIL STROGOFF

SAU

CURIERUL ȚARULUI

(Urmarea 32-a).

XV.

Tănuil prin aceste locuri băltoase din Baraba sunt renumiți.

Călătorii nevoiți a strebate prin Baraba, în timpul verii, au grija de a se căpătui cu măști de pînă de cal. Cu toată această precauțiune, puținii sunt cari să nu easă din aceste băltașuri cu obrazul, gâtul și mâinile acoperite cu pete roșii.

Aerul se pare aci împănăt cu ace subțiri în cât se poate crede că o armătură de călăreț nu ar fi destul ca să apere pe călători de ghimpii acestor găngăni. Această provincie este un loc pe care omul i dispută cu amărăciune, în contra țentărilor, tănuilor și altor insecte microscopice, ce nu se pot vedea cu ochiul; dar, dacă cineva nu le vede, le simte după picăturile lor,

pe cari, chiar vânătorii cei înăspriți din Siberia nu pot să nu le resimță.

Calul lui Mihail Strogoff înghimpat de aceste iuvanina insecte, săria ca și cum miile de impunături de pînă i ar intra în coaste. Apucat de o turbare nebună, se aventă, fagă și strebătea verșă după verșă, cu înțeața unui iepres, lovindu-și laturile cu coada, căutând în fogă-i o îndulcire a chinului.

Trebuia să fie un călăreț bun ca Mihail Strogoff ca să nu fie trântit de dările înderăt ale calului, de opririle, de opintelile și săriturile ce făcea ca să scape de impunăturile și înghimparile tănuilor. Devenind nesimțitor, ca să zicem așa, la durerea fizică, ca și cum s'ar afla sub influența unei anestsii permanente, neștiindu-și viața de cât pentru a ajunge la țintă, coste ce o costa, calul nu vedea înaintea ochilor săi de cât un lucru în această alergare nebună, adică că drumul fugea în urma lui.

Cine ar crede că acest ținut al Borabei, atât de nesănătoș în timpul verii, ar fi putut da adăpost vreunei populațiuni?

Cu toate acestea ast-fel era! Câte-va colibe siberiane se arătau din depărtare în depărtare printre stufurile usate. Băr-

bați, femei, copii, bătrâni, îmbrăcați în piei de fiare, cu obrazul acoperit de bescici unse cu pînă, și și pînă iad labele turme de oi, dar pentru a scuti și scăpa aceste oi de mușcăturile insectelor, le ținea în vîntul vetrelor unde ardeau lemne verzi, cari ardeau mureș ziua noaptea, și al căror fum inecăcios se desăfura și se întindea cu cât va pe d'asupra băltașurilor întinse.

Când Mihail Strogoff simțea că calul său adobit de oboseală, era în punctul de a stătea, se oprea la vre-una din aceste părăginită și misabile colibe, și acolo, uitându-și ostenele lui, freca picăturile bietului cal cu grăsime caldă, după obiceiul siberian; apoi îi da o bună porție de fîn, și numai după ce l' freca, l' curăța și l' îngrija, se gândea la el însuși, și mai răpăta puteri muncind vre-o bucată de pînă și de carne și bînd vre-una pahar de kvass. O oră după aceea mult doș, și repunea iar drumul nesfîrșit al Irkutskului cu toată înțeața.

Opt-zeci de verșe a strebătit ast-fel de la Turmoff și la 30 Iulie, la patru ore seara, Mihail Strogoff, numai simțindu-se de oboseală, ajungea la Elamsk.

Acolo, a trebuit să dea o noapte odihnă calului său. Curagiosul animal n'ar mai

fi fost în stare să urmeze mai mult timp acest drum.

La Elamsk, ca și pretutindeni nici nu se pomenea de căruțe ori de cai. Tot pentru motivele de la satele precedente, lipsa și una și alta.

Elamsk, un orașel pe unde nu dedeseră Tartarii încă, era mai peste tot părăsit, căci putea lesne să fie năvălit de la miază-zi în foarte anevos de ajutor de la miază-noapte. Deci cancelaria poștei, biroul poliției și rezidența guvernatorului erau desertate din ordin superior și pe d'oparte funcționarii, iar pe de alta locuitorii luându-și cele trebuincioase ca să emigreze, se retrăseseră la Kamsk, în central Barabei.

Mihail Strogoff a trebuit deci să se mulțumească a petrece noaptea la Elamsk ca să mai dea calului său pas d'a se mai odihni doș-spre-zeca ora.

El și reamintea recomandățiunile ce i se dedeseră la Moscova: A strebate Siberia incognito, a ajunge cu ori-ce preț la Irkutsk, dar în ast-fel de măsură în cât să nu jertfească reușita prin graba călătoriei și prin urmare trebuia să ție bine seama de unicul mijloc de transport ce l' rămânea.

A doua-zi, Mihail Strogoff plecă din Elamsk în momentul când se arătau cele

d'antăiu iscoade Tartare ca la zece verșe după urmele lui pe drumul de la Baraba, și se năpusti din nou prin acest ținut băltoș. Drumul era curat, ceea ce l' făcea mai lesne, dar foarte cotit ceea ce l' făcea lung. Amintări era peste puțină d'a lăsa acest drum, ca să meargă în linie dreaptă prin acea îngrădire peste puțină de străbătut de stuși și de papură.

A treia zi, 1 August ca la o sută verșe mai departe spre mează-zi, Mihail Strogoff ajungea la tîrgul Spaskioi; calul său fagînd în goana mare de la plecarea din Elamsk, n'ar fi putut face un pas mai mult. Aci, Mihail Strogoff a trebuit să mai peardă încă sfîrșitul acestei zile și noaptea întreagă pentru o odihnă silită! Dar plecând iar a doua zi de dimineață și ne'nterupîndu-se în fuga lui pe acest pământ pe jumătate inecat de apă, la 2 August, la patru ore seara, după o străbătare de șapte-zeci și cinci verșe ajunge la Kamsk.

Țara se schimbă. Acest tîrguleț Kamsk este un fel de insulă, bună de locuit și sănătoasă, așezată în mijlocul acestui ținut de nelocuit. Se află chiar în central Barabei.

Aci, mulțumită uscăciunii dobândite prin canalizarea Tomului, afluența al Ir-

ciutele imprejurări financiare, n'ar crede că de mult sta în contra-zicere cu adevărul. Ast-fel acum câte-va zile s'au răspândit scirea prin gazetele oficiale, că anul curgător se'necheie c'nn prinos, ba ca să acoper și câte-va lunile anului viitor. Priso-sul de care-i vorba nu-i de cât un escedent de caasă, care consistă într-aceea, că Rusia prestează câte-va ajutoare, pentru a ținea în mișcare mașina. Iar acoperirea plă-ților anului viitor consistă în hotărîrea de a plăti sumele în scadență cu bilete hipo-otecare, de și titlurile datoriei flotante, care circulează până acum ajung la aproape 200 de milioane. Aceste bilete se pot privi drept asigurate și mai nu putem prevedea, ce va deveni datoria Statului românesc, dacă după războiul Rusia nu se va afla în poziția de a regula afacerea pe socoteala ei proprie.

PROBE DE STIL

Unul din semnele caracteristice ale speciei „animal scribax” din familia Liberalilor, este, că nu știe carte. Nesciind carte și având a vorbi cu publicul lor în toate zilele, animalele condeiului în România, câștigă la șiruri repetând fără trebuință cuvinte, care n'au nici v'ro greutate retorică, nici v'ro înțeles deosebit, care să merite a fi întipărit în minț.

„Românul”, care de altminterlea numai românește nu-i scris, a ajuns la treapta de a ști că verbul are proprietatea de a putea fi conjugat, prin urmare nu se mulțamește numai c'un timp sau c'o persoană care s'ar cere pentru însemnarea înțelesului, ci pune câte-va după o altă, pentru ca să se pară că zice ceva.

„Am spus, spunem și vom spune, cum că națiunea a fost, este și va fi. Deci cetățenii iubitori și iubii s'adună, s'au adunat și se vor aduna, ca să se sfătuiască, să zică, să dezbătă, să vadă, să priceapă și să înțeleagă, că bine nu este, n'a fost și nu va fi cu noi. Intre noi și'n noi acum și tot-d'aua și pururea și n'aveci vecilor, dacă — n'om fi noi cu al noștri între noi la putere.”

Aceasta e ținta a toată democrația română, spusă în stilul înflorit al gazetei celei mai vechi și celei mai — netrebnice din București.

Cititorii noștri cred poate, că luăm peste picior pe mult și mai mult de cât onorabili noștri confracți: dar rău cred.

„Românul” vorbind într'unul din cele din urmă numere ale sale despre un convențional al celor chemați (mulți chemați și puținți „aleși”) ce se va ținea la Bacău, introduce „frumosul” apel al d-lui A. D. Holban, inserat în „Gazeta de Bacău”, cu următoarele cuvinte:

„Am cerut și cerem ca Românii să se întrunească cât de des, să se vadă, să se cunoască, să cugete, să dezbătă și să caute împreună calea și metoda cea mai patriotică, cea mai înțeleaptă și tot-d'o dată și cea mai practică. Ast-fel, și după, noi numai ast-fel, națiunea poate merge

cu pași siguri spre realizarea dorințelor și trebuințelor ei.”

„Unde veți fi întruniri două, în numele meu, voiți fi în mijlocul vostru,” zicea Ieșu, atunci când înamicii îl păduia pentru ca să îl oprimească de a surpa complota-rile fariseilor.

„Când cetățenii s'adună cu iubire și cu sinceritate, genial națiunii este în mijlocul lor.”

„Să se întrunească dar, să se întrunească, necurmat toți cei cari pun interesele generale mai presus decât de interesele de partită, căci mare, foarte mare nevoieă este, acum ca tot-d'aua, și poate mai mult de cât tot-d'aua, ca gândul națiunii române să fie neclintit cu noi, între noi și în noi.”

Știe „Românul” ce stil e acesta: Să i-o spunem noi: Stil jidovesc. Redactorul n'are de cât să deschidă psalmul împăratului și prorocului David și să vadă cum toată poezia și dovească nu consistă de cât în repetarea aceleiași idei, adesea foarte sărace, cu alte cuvinte. Dar nici în cuvinte variate nu sunt bogății stilistice „Românului”. El declină și conjugă în sus și'n jos același cuvânt fără de nici o trebuință ș'apoi zice, că presa e — lumina. Multă lumină trebuie să fi intrat în capul cititorilor „Românului” când li se spune că trebuie să vadă, să cunoască, se cugete, să dezbătă, să caute calea și metoda.

Oare puțină, cât puțină gramatică românească nu se poate introduce prin contrabandă la redacția „Românului”?

Dar să contenim. Deja am atacat prea mult tot ce este românesc și am atins susceptibilitățile națiunii. Națiunea nu știe a scrie; ar fi o crimă pentru redactorii „Românului” să știe ei asemenea moft conservator și austro-maghiar.

STIRI OFICIALE

Prin înalt decret Domnesc, s'a acordat dreptul de a purta medalia „Virtutea militară”, pentru a încuraja și tot-d'o dată a răsplăti serviciile făcute în lupte ce s'a succedat în zilele de 27, 30, 21 August și 6 Septembrie, oficerilor ce urmează:

- D-lui colonel Dunca Iulius, comandantul artileriei armatei de observație.
D-lui colonel Boteanu Emanoil, șeful statului major al armatei de observație.
D-lui major Handoca Grigore, din regimentul 9 de dorobanți.
D-lui căpit. Hatsek Eman, din art. de constă.
D-răghic. Mihail,
Ionescu Panait, reg. 9 de dorob.
Veroplu Grig. reg. 1 de linie.
Andronescu Grig. reg. 13 dorob.
Davidescu Mih. reg. 7 de linie.
Mihăescu Gorg, reg. 7 de linie.
Morțun Const. reg. 5 de linie.
Dimitrescu Mih. reg. 8 de linie.
Maican Athan. bat. 3 de vână.
Cocoș Marin, bat. 2 de vână.
Costin Nicolae, reg. 14 de dorob.
Samurcaș Const. reg. 14 de dor.
Vălcescu Ioan, reg. 10 de dorob.
Manolescu Nic. reg. 10 de dorob.
Moroiu Const. reg. 2 de linie.
administ. cl. I Măinescu Constantin, comandantul detașamentului sanitar.

- D-lui locot. Marinescu Const. reg. 5 de linie.
Pastia George, reg. 5 de linie.
Mateescu Ioan, reg. 5 de linie.
Georgescu Stefan, reg. 7 de linie.
Macri Ioan, reg. 2 de linie.
Radulescu Dimitrie, reg. 9 de dor.
Bădescu Ioan, reg. 1 de linie.
Boteanu Remus, reg. 15 de dorob.
Gaman Anas, art. armatei de obs.
Perdicari Ioan,
Stăte Alex. din art. de constă.
Vasile Petre, reg. 2 de artilerie.
Const. Ioan, reg. 1 de regiori.
sub-locot. Marcu Petre, reg. 5 de linie.
Mănescu Georg. reg. 5 de linie.
Aurelian Christofil, reg. 5 de linie.
Handoca Justin, reg. 5 de linie.
Ionescu Fotache, reg. 7 de linie.
Christod. Grig. reg. 14 de dorob.
Mărășescu Ioan, reg. 9 de dorob.
Ioffler Mihail, reg. 10 de dorob.
Brociner Mauriciu, reg. 8 de linie.
Neritescu Ioan, reg. 13 de dorob.
Georgescu, reg. 13 de dorobanți.
medic de reg. cl. I Corvin S. reg. 6 de lin.
Stoian Dim., 2
Elevului Albu Ilie, din școala șilor de militari. (Va urma)

TEATRU

„Faut-il le dire”, Indiferența ce s'a manifestat de public încă de la începutul stagiunii, continuă, din nefericire, a umplea lojile și stălele de... goliciune. S'au făcut cercări de tot felul, și rezultatul a fost același: Frumosa, buna piesă, bine executată, dar... n'avam public, n'avam public, și zice societatea dramatică și iubitorii sinceri de teatru.

Cu excepțiune de cele „Doș Orfeline” și de versurile de oasie „Duchiat”, cu plăcută smerenie întrebăm pe „cei în drept”: ce alte opere ați pus pe scenă? Credeți că cu exoticele, cu frațozisme puțin cunoscută chiar în Franța, credeți că cu povesti din lună și de pe lumea cea-altă, veți reuși a atinge „coarda simțitoare” a publicului român ca să-l hotărâți ași da tributul teatruului național? Ce cantă „Mirabeau”, și mai ales junețu lui în România? Chiar numele de Mirabeau este ce-va nefiresc pentru ori-ce Român, și prea puțin îl pot citi drept și după cum se pronunță.

Au jucat artiștii bine, că unii chiar au avut momente, la cari sincer o mărturisim, nu ne așteptam, acesta este un lucru care poate fi. Dar cum voiți să ridice prin câteva crăuțe de artă, o greutate nemărginită, aceea de a spune lucruri neauzite și neobișnuite, nune puțin răspândite prin publicul ce plătesce la teatru, și acestea de la ridicarea întoia a cortinei până la cel din urmă clopoțel?

Creдем că „Junețu lui Mirabeau”, va fi ultimul spectacol neobișnuit și nefiresc pentru publicul nostru.

Să se știe că dacă cele „Doș Orfeline” singura piesă, care de câți-va ani a făcut pe artiști să bine-merite, aplause și sunători, nu a fost alta, de cât că obiectul și faptele ce se desfășură în această operă de talent pot avea loc atât pe străzile Parisului cât și pe străzile ori-cărui oraș din lume numai cu puțin schimbări de formalități.

Iusăși scrierea „Junețu lui Mirabeau”, ca operă de teatru este atât de puțin neajunsă ca să facă șgomot și să resune, în cât este tot una a o citi ca și a o auzi pe scenă.

Singurul obiect pe care atorul l'a ur-

mărit, este devotamentul nebun și puterea de convingere a acestui personaj. Restul nu prezintă v'ro importanță caracteristică. Ca tipuri deosebite, putem asigura că numai un bătrân judecător este bine și lămurit precizat. Total piesei este una din acele diatribe ordinare și de strade ce se obișnuia acum o jumătate de secol în contra unei ordine și care în anul noștri a degenerat în Franța în comunism și radicalism.

Singurul lucru ce a fost în dreapta merita atenția rafului public ce a avut indulgența a perde patru ore întregi la acest spectacol, a fost silința ce unii din actori și-au dat ca să ducă până în capăt roiele de carți d'abia să apropiu.

Ca un ce particular, vom observa următoarele relative la spectacolul de jo.

La începutul actului întâi, în care se da o serbare câmpenească, vedem că apare o gingașe nouăte, d-șoara Florescu în costum și cu epitat de zeia virtuții. A avut de cântat și enplete.

Vă închipuiți, stimați lectori! zea virtuții n'a reușit cu cântecul. Bine, să zicem că virtutea nu cântă. Dar vă întrebăm, de ce virtutea se încurca în vorbă și nu răspundea la timp? Actul întâi a pierdut în mod simțitor tot cursul piesei.

O altă particularitate. D-șoara Pătrașca a scint rolul și l'a executat cum un ne așteptam. Cât de bine îl știe!

Unii au crezut și au mărturisit că d-șoara Vasilescu a fost la înălțimea rolului ce i se încredințase; mai adăogă că a avut momente.... Îi credem și ne unim în tot cu părerea publicului judecător.

Cetățianu.

CRONICA

„Monitorul Oficial” de astăzi publică decretul domnesc, prin care sesiunea ordinară a corpurilor legiuitoare se convoacă pentru ziua de 15 Noembrie 1877. — „Românul” a făcut însă publicarea chiar mai înainte decât „Monitorul Oficial.”

Ne mai pomenim!! — Trei cetățeni și a nume I. Vasilescu, Anton Naum, Gheorghie Ianacovici au fost citați ca martori pe ziua de 4 ale corenței, la secția I corecțională Trib. Ilfov. Numiții martori a fost următorii citației și în ziua de 4, s'au prezentat la sus-zisa secție.

Care le-a fost însă mirarea, când li s'a spus că procesul s'a tratat în absență la 3 ale lunii, adică cu o zi înainte de ziua citației!

Ce soartă vor fi avut impriținații? Ce măsură li se va croi bieților martori că a fost absenți!

D-le ministru de justiție, puțină băgare de seamă și îngrijire!

VARIETATI

Umbra prorocului. — În populația din Constantinopole umbă vestea, că prorocul s'ar fi arătat în persoană Saltanului Abdul-

Hamid și i-ar fi poruncit să încheie pace. Casul intervenției directe a prorocului nu este nou, ci s'a mai întâmplat de câte-va ori până acum. Pașin după moartea lui Mahmud II, a mareii reformator, umbra s'ar arătat ca și astăzi. Atunci s'a fost răspândit prin Constantinopole fama, că din când în când s'aude din momentul răposatului Sultan strigătul: „Arđ. arđ!” Fanaticii din Constantinopole și povestea, că Sultanul se chinase acum în iad din cauza tendențelor sale reformatorii. Aceste faime a ajuns la auzul sultanului și urmașului răposatului, Sultanului Abdul-Megid.

Deci într-o zi Abdul-Megid veni fără veste în giamia, unde zăcea prietele său, pentru a auzi cu urechilo lui vatelele și după ce le auzi, porunci să se cante cu deamăn-runtal preste tot locul. Și intră-adevăr au și găsi într'un tărziu un dervig, asena sub mormânt, care au fost dus îndată înaintea Sultanului.

Dervigul spus, că prorocul i s'ar fi arătat în vis și l'ar fi provocat să strige, pentru a-l înspăimânta pe Abdul-Megid și să-l face să nu imitezze tendențele de reformă a tătăne-său. Sultanul cunoșcu însă îndată, că dervigul nu era de cât un om năimit de nemalele fanatice și porunci să-l ceară într'un sac. Apoi li zise: „Arzi? Îți voi stinge dar focul.” Un semn al Sultanului și sacul dispăru în valurile Bosforului.

Dar și în vremea Califului Omar I, când acesta au cucerit Ierusalimul, i s'au arătat prorocul în vis și i-l au poruncit să se poarte cu cruzare și milă în sfântul oraș.

Canibali în Germania. — Un franțuz descoperi prin gazeta „Petit Lyonnais”, cum că nemții nici astăzi nu desprețesc carnea de om și se mănâncă se mai bine ei, în de ei. El spune, că voină a închină legături de negoț, au călătorit primăvara trecută prin Germania și-a sosit și la Nürnberg, unde a pus pe un espres să-i arate curioșitățile orașului.

Abea „mi arătaș omul meu cu o ne-păsare, ca și când ar fi fost vorba de un motan, locul unde un spîter ucisese fără milă pe un biet copil, rămas de părinți, când iată mă prinde o feme ș'o șete cumplită și-l cer să mă ducă la un loc, unde să pot căpăta ce-va de mâncare și poate și de băut.

„Am și sosit” zise omul și mă duse într-o nlicioară strîmță și întunecoasă și intrăram într'o odăi mică de ce nu se poate descrie, unde ne-am așezat la o masă curată. Fără să ne întrebă ce ne trebuia birtașul, un tip Ercolean cu o fisionomie de om bun la inimă puse înaintea noastră câte un pahar de bere. Pricipend cu atăta nemțescă, ca să mă pot înțelege despre ale mănăcii și băuturii, îl întreb de nu „mi poate da ce-va de mâncare. El „mi înșiră mai multe soiuri de cârnaț și apoi încă un cuvânt, pe care nu-l pricepeam. Mă adrese la ciceronele meu și-l rog să mi-l tălmăcească pe franțuzește.

„Jambon de paysan” zise acesta cu murtă cea mai nepăsătoare din lume. Înspăimântat am rupt-o de fugă. Cel d'ântăi tren m'a dus dintre acești canibali în patria mea civilizată.

Jules Renard se numește acest tîner cu duh, care era să mănânce carne de om la Nürnberg.

ULTIME SCIRI

TELEGRAFICE

— Serviciul de la 17 Noembrie, 9 ore dimineața. —

(Agenția Havas).

Paris, 16 Noembrie.

Lanfrey, senator ales pe viață și membru al stăngei, a murit.

Un duel a avut loc între republicanul Allain Targé și deputatul Bonapartist Robert Mitchell. Robert Mitchell a fost rănit.

Camera a ales comisiunea de anchetă pentru abuzurile electorale. Ea a numit 33 deputați din stînga.

Senatul a anulat alegerea lui Grandperret, fiind un billet de votari numărat de două ori.

Ministeriul a demisionat. Mareșalul a rugat însă pe ministri să rămăie la posturile lor, până când nu va fi isbitit a găsi oameni cu care să-i înlocuiască.

Constantinopol, 16 Noembrie.

Patru-zeci delegați, alegători pentru Constantinopole, s'au întrunit spre a alege zece deputați. 6 au fost aleși astăzi, 4 mânsulmani și 2 creștini.

Constantinopol, 16 Noembrie.

Ziarul „Vakit”, publicând un articol îndreptat contra Englițerei și provocând pe musulmanii din India a se rescula, a primit din partea guvernului un comunicat, în care se zice, că Englițera fiind o putere amică, guvernul nu va permite ca ea să fie atacată.

Constantinopol, 16 Noembrie

Bombardamentul Rusciucalui se urmează. Fortificațiunile au fost întărite în prevederea unui atac apropiat din partea Rușilor.

În vecinătatea Erzerumului a nins. Se semnalează ninsă încercări de avant-posturi pe lângă Silistra și Tîrnova. Cavaleria rusească nu ar fi coprius Barcovici, unde Mehemed-Ali a trimis ajutoare de la Sofia.

(Va urma)

tichelni ce trece pe la Kamsk, băltacurile bolnăvicioase s'au schimbat în păsciuni din cele mai grase.

Cu toate acestea, aceste îmbunătățiri n'au putut să stărpiască frigorile, cari toamna fac periculoasă șederea în acest oraș. Dartot aci locuitorii din Baraba cantă adăpost, când miamele paludiane îi gonesc din cele-alte părți ale provinciei.

Emigrarea pricinuită de invazia tartară, nu lăsase pustiu orașul Kamsk, locuitorii săi se credeau negreșit în siguranță aci în inima Barabei, ori cel puțin socotiau că au vreme de fugit, dacă erau d'a dreptul amenințați.

Mihail Strogoff, ori câtă dorință avea, nu putu să aște nict o nouăte în această parte, și negreșit că mai mult de cât la ori care altul, guvernatorul s'ar fi adresat la el, dacă ar fi avut cunoștință de adevărată calitate a pretinsului negustor diu Irkutsk. Kamsk, ce e drept, prin însuși poziția lui, părea că este afară din lumea Siberiană și de cumplitele evenimente ce o turbară.

Amintiri, Mihail Strogoff să arătă prea puțin sau nict de cum. A fi neșărit nu-i mai era destul, el ar fi voit ca nict să fie

văzut măcar. Cercarea ce o făcuse în trecut, l'ă făcuse din ce în ce mai cu luare aminte pentru prezent și viitor. Prin urmare, dar se ținu mai de o parte și prea puțin îngrijat de a umbla pe ulițele orașelului, nict nu vru să easă din hanul la care trăsesse.

Mihail Strogoff ar fi putut să găsească o trăsură la Kamsk și să înlocuiască printr'un vehicul calul pe care venise de la Omsk. Dară după o natură cugetare, se temu ca cumpărarea unui tarantas să nu atragă luarea aminte asupra lui, și până când să n'apuce încă să treacă peste linia ocupată acum de Tartari, linie care închidea Siberia mai peste tot prin valea Irthelului, carieral Tarului, nu voia ca să fie pus în primejdie de a da băunel.

Amintiri, pentru a sfârși greaua străbateră a Barabei, pentru a fugi prin băltacuri, în cazul când un pericol l'ar amenința foarte d'adrepul, pentru se depărta cât de mult de călăreții năpustiți în urmărirea lui, pentru a se arunca la trebuință chiar printre desele lese de papnă, un cal negreșit era mai potrivit și mai bun de cât o trăsură. Mai târziu dincolo de Tomsk, sau chiar de Krasnoiarsk, în vre un centru însemnat al Siberiei de apus,

Mihail Strogoff avea să vadă ceea ce era mai bun de făcut.

Cât despre cal apoi nict nu i-a trecut prin minte să l' schimbe pe un altul. I se potrivea de minune acest cal voinic. Știa prea bine ce folos putea să tragă din el. Când l'a cumpărat la Omsk, a avut mână norocită și acel țeran de treabă îl făcuse un serviciu mare ducându-l la stăpânul de diișgențe. Amintiri, dară Mihail Strogoff prinasese oare-cum slăbiciune de calului, apoi acesta, părea că se dedă puțin câte puțin cu oboselile unei ast-fel de călătorii, și en condițiune nu mai de a-l lăsa câte-va ceasuri de odihnă, călărețul său putea să spere că era în stare să meargă până dincolo de provinciile coprinse de năvălitori.

Deci, în seara și în noaptea de 2 spre 3 August, Mihail Strogoff petrecu retras la han, la capătul orașului, un han prea puțin frecventat și pus la adăpost de curioși.

Sdrobit de osteneală el se culcă, după ce îngrijii cu multă băgare de seamă ea să nu lipsească ce-va calului, dară nu putu dormi de cât cu un somn întrerapt. Praa multe reamintiri, prea multe griji îl frământău de odată! Imaginea bătrânei sale mame.

**CE SE POATE CAPATA
PENTRU 5 FRANCI
LA DESFACEREA SPECIALITATILOR IN PANZARIA
LINGERIA DIN VIENA**

Calea Mogoşoiei Palais „Dacia“

- Pentru 50 bani: 1 cot Pichet de vară.
- Pentru 5 franci: 0 cămaşă de Oxford englez.
- Pentru 4 franci 50 bani: 1 păreche pantaloane pentru călăreţi.
- Pentru 5 franci: 6 perechi manşete ori ce fason.
- Pentru 5 franci: 2 garnituri colorate de dame.
- Pentru 5 franci: 13 gulere engli., în ori-care fason şi mărime.
- Pentru 5 franci: 6 părechi ciorapii patentate.
- Pentru 5 franci: 6 gulere moderne pentru dame, după alegere.
- Pentru 5 franci: 12 batiste albe de pânză adevărată.
- Pentru 5 franci: 12 batiste bine colorate tivite şi spălate.
- Pentru 5 franci: 6 prosopce de pânză curată.
- Pentru 5 franci: 6 şervete de masă de pânză adevărată.
- Pentru 5 franci: 12 şervete albe de ceai.
- Pentru 5 franci: 1 cămaşă modernă, simplă sâd brodată.
- Pentru 5 franci: 2 batiste cu monograme fin brodate.
- Pentru 5 franci: 1 batistă franceză fin brodată cu dantele.
- Pentru 3-8 franci: 1 corset de damă.
- Pentru 5 1/2 franci: 0 cămaşă de nopte.
- Pentru 5 franci: 3 pepturi fin brodate pentru cămăşi de bărbaţi.
- Pentru 5 franci: 3 garnituri fine şi moderne pentru dame (gulerul şi manşete).
- Pentru 5 franci: 1 camison modern brodat.
- Pentru 6 franci: 1 faţă de masă colorată cu ciucuri, pentru café.
- Pentru 5 franci: 1 cămaşă sâd o pereche de ismene de damă, bogat brodate.
- Pentru 5 franci: 1 cravată de damă, adevărată Crème-Dentelle.
- Pentru 5 franci: 1 fustă costum plisăd.
- Pentru 5 franci: 1 bucată Tulpan.
- Pentru 25 franci: 42 de coji — 1 bucată Chiton frenţuzesc.
- Pentru 10 franci: 1 bucată Robe d'enfant de toile.
- Pentru 18-24 franci: 1 bucată Tartan englez de 5 coji.
- Pentru 20 franci: 24 coji Pichet.
- Pentru 20 franci: 1 bucată Manta de baie.
- Pentru 18-25 franci: 1 bucată pânză de Ramburg, de 36-45 coji.
- Pentru 55-68 franci: 1 bucată pânză de Belgia de 60 coji.
- Pentru 75-108 franci: 1 bucată pânză Corona de 58 coji.
- Pentru 115-210 franci: 1 bucată Toile Batiste francez.
- Pentru 12-22 franci: Plapă de lînă foarte fine.

Atară de articolele menţionate se găseşte tot-d-a-una trusouri complete.

Calea Mogoşoiei Palatul „Dacia“.

Comănzile din districte însoţite cu preţul respectiv se vor efectua foarte grabnic conştiincios

FRUMUSEŢA!

FRĂGIMEA TINEREŢEI A PELEI

Ca mijloc neîntrecut pentru înfrumuseţarea pielii s'au recunoscut de tôte damele cea cercetată de autorităţi, excelenta, novătămătore şi adevărată

RAVISSANTE

de Dr. LEJOSSE, Paris.

Acest mijloc de purificarea pielii, recunoscut în tötă lumea, s'a arătat ca cel mai bun şi cel mai activ din tôte mijlocele de înfrumuseţare spre a depăria sigur pete de sör, coloritul sörului, roşea, pete galbene, precum şi tôte necurăţeniile pielii. RAVISSANTE dă pielii o frăgime a tinereţii foarte frumoasă, roză-dechisă şi ca de catife, face pielea şi mâinile albucitor şi delicat, este recortită şi păstrează pielea fragedă până în virsta cea mai înaintată.

NEFALSIFICAT se găseşte în Bucuresci numai la d-nu BRUS, Farmacia la Speranţa.

PREŢUL: 1 flacon mare 8 fr., 1 flacon mic 5 fr.
Depozit general la H. SCHWARZ, Budapesta Marie Valeriegasse No. 9. 595.

Fabrica c. r. privilegiată a Curţii austriace de

MOBILE DE FER

JOHANN SCHLESINGER & Comp.

Viena, Taborstrasse No. 38

efectuaă imediat ori-ce cantitate de paturi de fer cu preţul de câte 4.50 florini pentru casarmă şi spităuri.

(643-9)

LA TYPOGRAFIA THIEL & WEISS

PALATUL „DACIA“

şi la tôte librăriile din ţeră

se află de vânzare:

METODA DE CURA NATURALA

drept contrast la

VĂTĂMĂRIILE PRACTICEI MEDICALE

Singura şi sigura pasă contra

morţii premature şi lăngesirei cronice de

Aug. Wilh. König.

PREŢUL 2 LEI NUOI.

REGULILE

CE TREBUE PĂDITE

pentru a

AJUNGE LA O BATRANETA INAINŢATA

PREŢUL 50 CENTIM.

POMI RODITORI

Cu onöre aduc la cunoşcinţa amatorilor că am de vânzare: O colecţiune de copaci roditori, toţi copaci altuişi de jos şi anume PERI, MERI din speciile cele mai alee şi nuoi din Franca şi Belgia PERSICI din cea mai renumită grădină din Muntruille şi de la producători cel mai vestiţi, mare parte din speciile ce am de vânzare nu este cunoscută în vomânia şi a dat îngrădina d-lui Philippescu rezultate remarcabile.

Plante de SMEURĂ ROŞIE ŞI ADRIE mare, care fructifică până în tötă de mai multe ori.

Plante de SPARANGEL forte producătoare şi care au produs SPARANGEL de o mărime, grosime şi gust care a câştigat admiraţiunea amatorilor din Bucuresci şi care nu cedă cu nimic celor mai frumoşee producţiuni din Franca.

Acum fiind momentul pinstăniunilor rog a se grăbi comanda. Pentru preţuri şi ori ce detalii a se adresa sub-semnatului.

Jean Vermeillon.

Grădinarul d-lui G. C. Philippescu
Strada Dionisie No. 42, Bucuresci.

JOSEF GRÜNBAUM

LA BELLE JARDINIÈRE

20, Colţul Bulevardului şi Stradei Mogoşoiei, Casele Grecănu, 20

Aduc la cunoşcinţa onor. Public că m'am asortat Magasinul cu

MENCICOAFFE, PALTOANE à la DERBY şi COSTUME COMPLETE

Pantalóne de fantasie din diverse Stoffe.

Tot de o-dată înştiinţed că am priimit

CAMAŞI, FLANELE, CIORAPI, CRAVATE

şi tot ce ecsistă mai modern. Preţurile sunt cunoscute de cele mai moderate.

JOSEF GRÜNBAUM

Furnisorul Curţii, „LA BELLE JARDINIÈRE“, 20 Colţul Bulevardului, 20.

ANUNCIU IMPORTANT.

CEL MAI VECHIU SI RENOMITU MAGASIN

LA STÉUA ALBĂ

SUB FIRMA

PHILIPP GOLDSTEIN

Strada Carol I No. 5.

Strada Carol I No. 5.

(Curtea Vechie)

(Curtea Vechie)

vis-à-vis de Sig. Prager.

vis-à-vis de Sig. Prager.

Am onöre a înseînţa pe onor. PT. Public că mi-a sosit pentru sezonul de iarnă un bogat asortiment de încălţăminte pentru Bărbaţi, Dame şi Copii, după fasonale cele din urmă, — precum şi un mare transport de Cisme lungi de Lak rusesc, de lăct şi de Vacs, ca şi Mantale de Cauciuc pentru ploie, prima calitate: asemenea şi Galoşi de Gumă.

Sub-semnatul adnc mulţmirile mele onor. PT. Public pentru încredere ce a dat menţio atel mele firme de un interval de 12 ani care până acuma a depus probe suficiente de fina calitate a mărfii ca şi de efinătatea preţurilor, sperând că şi de acum înainte, va bine-voi ai da concursul seş găsind tot-d-a-una atât mărfuri fine şi fasonate cât şi preţuri foarte moderate.

Cu tötă stima
PHILIPP GOLDSTEIN.

H. HÖNICH

TAPISIER SI DECORATOR

Strada Stirbei-Voda, 3

în dosul Teatrului Naţional,

se recomandă pentru tôte lucrările atingătoare de meseria sa.

(635-17)

A eşit de sub tipar şi se află de vânzare la magasiile de musică Gebauer şi Ianda & Sandrovitz:

DEŞTEPTATE ROMANE

de Andrei Mureşanu

HYMN EROIC

pentru patru voci cu acompaniament de piano

de LEOPLD STERN.

Preţul 1 Leu nou.

BUCURESCI

Tipografii-editori Thiel & Weiss, palatul „Dacia.“

Dr. Mawer (Engles),

aduce la cunoştinţa onor. seş clientele că s'a mutat în casa d-săle Strada Fortunei No. 3, alături cu Biserica Caimatai.

A eşit şi se află de vânzare la tôte librăriile:

INDICATORUL ALFABETIC

al legel

TIMBRULUI SI INREGISTRAREI

de

D. I. GEORGIAN

Preţul 1 Leu nou.

OPERILE MUSICALE

imprintate în ediţiunea noastră

THIEL & WEISS, TYPOGRAFI

Strada Lipscani, palatul „Dacia.“

	FR. C.
CONSTANTINESCO D., Souvenir de Zisin, Valse pour pianoforte	2 —
CARLSON C., Quatre morceaux Roumains, pour pianoforte	2 —
FLECHTENMCHER A., Mama lui Stefan, pentru o voce şi piano	1 50
GEORGESCU TH., Două suspine, rom. pentru o voce şi piano	1 40
Spune, rom. naţională, pentru o voce şi piano	1 40
KRATOCHWIL A. K., Hora, Vieta României pentru piano	1 40
MEDEK J. W., România, Quadrille de Concert pentru piano	4 —
MUSICESCO G., Rânduiala canuniei pentru piano	5 —
STERN L., op. 10, Der Wunsch (Dorinţa) für Singst. und Clavierb.	2 —
op. 11, Lebewohl (Adio Moldova) Singst. und Clavierb.	1 50
op. 4, Grande Etude pour pianoforte	1 50
op. 17, Hora. Marióra pentru pianoforte	1 20
op. 18, Durerea 'mi este mare, Valse bril. pentru piano	2 —
op. 19, Visuri Ce de cepii, Quadrille pentru piano	2 —
La Favorite, Schottisch pour piano	1 35
Itik-Polka pentru piano	1 —
op. 20, Apele de la Văcăresci, Schottisch pour piano	1 50
VIRUX E., Marche de Cavalerie pour piano	2 —

Tôte aceste se vënd cu rabat de 25%.

FRANZ GÜNTHER

à la VILLE DE BRUXELES

Podul Mogoşoiei No. 16 vis-à-vis de Consulatul Russesc

Recomandă magazinul seş asortat în tot-d-a-una foarte bine cu rufăria de bărbaţi şi de dame, gulere, manşete, batiste de lînă, olandă şi mătăsă, ciorapi pentru bărbaţi şi dame, flanele fine (crêpe de santé) camisóne, groşete, broderie dantele, cravate de bărbaţi şi femei în cele mai noi forme şi culori, umbrele de sör şi de ploie etc. etc. Atrăgând tot de-o-dată atenţiunea onor. Clientele că din cauza crizei am redus foarte mult preţurile.

J.R. FABRICA LANDGUT-WIENERBERG

M. J. ELSINGER et FII la VIENA,

furniséză contra casa sau à conto, livrabile la Viena.

Muşamale de căruţe şi Mantale de ploie

cât mai repede şi în cele mai mari cantităţi. (632-0).

PHARMACIA LA „SPERANTIA“

26, CALEA MOGOŞOAI, 26.

DEPOUL MEDICAMENTELOR FRANCESE.

Obiecte de Cauciuc şi Articole de Toaletă. — Asemenea se angajéză a efectua ori-ce comande din resortul medical.

BRUS.